

højes, saa at Tørveproduktionen kan animeres mest muligt i den resterende Del af Sæsonen? Og hvorledes vil Ministeren endvidere forsvare de gældende Maksimalpriser for Tørvedynd og Læggeplads?»

Fremme af Forespørgselen vedtoges $1\frac{6}{6}$ (F. Sp. 2038).
Forespørgselen foretoges $2\frac{6}{6}$ (F. Sp. 2180).

Ordføreren for Forespørgerne (Hartel) omtalte først Brændselssituationen, som han ansaa for prekær. Det var ikke ukendt, at et Antal Kulbaade var gaaet tabt. Fra Handelsministeriets Side havde man ogsaa fundet det nødvendigt at gennemføre en Gasrationering, der var ret streng.

Han paapegede derefter det betænkelige ved at gaa for vidt med *Pligthugsten* af Brænde, idet Følgen kunde blive, at vi en skønne Dag kom til at staa med decimerede Skove, som det vilde være vanskeligt inden for en overskuelig Tid at bringe paa Fode igen. Brunkullene kunde heller ikke klare Situationen, da det var ret begrænset, hvad der fandtes heraf. Vor eneste store Reserve var Tørvene, men alt tydede paa, at Produktionen vilde blive mindre i 1942 end i det foregaaende Aar. Det var en Kendsgerning, at mange Tørveproducenter havde arbejdet med Tab i 1941, og Vejret lagde i 1942 saa store Hindringer i Vejen for Produktionen, at store Værdier gik tabt. Det var med Henblik herpaa, man havde ønsket at rejse Spørgsmaalet om en Forhøjelse af Maksimalprisen.

Hvad angik Betalingen for Tørvedynd og Læggeplads havde det vakt pinlig Opmærksomhed, at der ved Fastlæggelsen af Ordningen for 1942 var blevet foretaget en Nedsættelse. Den Lettelse, som Tørveproducenterne herved fik, burde have været ydet dem paa anden Maade.

Handelsministeren (Halfdan Hendriksen) bekræftede, at Brændselssituationen frembød store Vanskeligheder; den havde derfor ogsaa fra første Færd været Genstand for Regeringens fulde Opmærksomhed. For det udenlandske Brændsels Vedkommende var der udfoldet de allerstørste Anstregelser for at tilføre Landet saa store Kvantiteter som muligt, og for den indenlandske Brændselsproduktions Vedkommende havde man søgt at videreføre og udbygge den stærkt forøgede Produktion af Tørv, Brunkul og Brænde, som der blev truffet Foranstaltning til, saa snart de første Vanskeligheder meldte sig. Den stillede Forespørgsel havde for saa vidt fejl Adresse, som det ikke var Handelsministeren, men Landbrugsministeren, der havde udfærdiget de Prisbestemmelser, der blev angrebet. Efter Aftale med Landbrugsministeren skulde Taleren dog gerne besvare de Spørgsmaal, der var